

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De Fidei Formvlarvm Praecipve Avgvstanae Confessionis Ivstitia Et Vsv

**Bernhold, Johann Balthasar
Schifflin, Johann Sigismund**

Altorfii, [1730]

§XVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-67824](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67824)

§. XVII.

Tandem et in regulam cuius suae Ecclesiae membro confessionem proposuerunt **CONFESSORES nostri**. EOS illam primitus symboli loco habuisse, uel e uerbis Praefationis constat, quibus petunt, ut ad exemplum suum et reliqui Electores et Status **SYMBOLVM FIDEI** edant. Huius rei gratia suo, suorumque nomine, eidem subscriperunt, et constanter sese adhaesuros subinde sancte affirmarunt. Huc collineant, cum ad quaestionem Caesaris, num plures articulos exhibere uelint? inter alia responderunt: *Profitemur, nos per eandem confessionem exhibitam omnes incertas et impias doctrinas et abusus, qui pugnant cum articulis, et rationibus articulorum, quos exhibuimus, improbare.* Quare et D. PONTANVS 1537. de Confessione mutata questus dixit: *Eam non Melanchthonis, sed statuum propriam esse, qui propter ipsam crebram mutationem in doctrina incerti et inconstantes, cum magna imperitorum hominum offensione passim proclamarentur.* [uid. KOELERI Disp. cit. p. 32.] Ea ipsa in sequentis Comitibus, Conuentibus et colloquiis de religione habitis, ut testis et index Evangelicae doctrinae proposita, et ab aduersa parte admissa fuit. In **NUMBURGENSE** conuentu Principes et Status repetierunt **CONFSSIONEM**, cui tanquam **SYMBOLO** semper se fore addictos denuo professi sunt; et ad eam theologorum suorum scripta uel probari, uel reici uoluerunt. In domesticis controuersis ad eam, tanquam ad **FORMAM** subinde prouocatum fuit. Quam solenni modo in regulam 1580. adscita fuerit, uerba **PRAEF. FORM. CONCORDIAE** testantur. Ecquid multis? in pace **PASSA-VIENSI** et **AVGVSTANA**, **CONFESSIO** nostra tanquam nota et **SYMBOLVM** eorum, qui iuxta Pontificiam religionem solida religionis pace gaudere debent, producta et proposita fuit. [conf. pluribus hanc in rem 10. GE. DORSCHER Disp. de A. C. consequentibus insignioribus.] Sed non alio, quam quem superius §. §. II. IV. V. VI. stabilimus sensu, Ecclesia nostra **CONF. AVG.** in normam recepit. [Edisserit hanc rem plane et ad modernorum theologorum mentem B. GE. RITTERVS PROF. olim **ALTDORFINVS**. cuius in A. C. Disputationes 1725. iterum edidit et utilitauit D. PRAESES. uid. Disp. 1. Th. XXVI.]

Illamque in regulam post Scripturas praecipuam proponit.

§. XVIII.

Cum iam per omnes definitionis partes **AVG. CONFSSIONEM** formulis fidei iunxerimus, per §. III. eiusdem iustitia in sensu permissiuo nunc asserta est; quam in praeceptiuo sensu illi quoque iam iam uindicabimus, siue eius necessitatem adstruemus. Ex causis externis, quae coetum nostrum ad A. C. condendam obligarunt, primum allego **CAROLI** Vti iustum. Impenso publicae pacis studio, sinceroque in ueram Evangelii doctrinam amore compulsus **MAGNVS** ille Princeps pro imperii sui grauitate excessiue animi clementia id mandati dedit. Quod exsequi, si nostri subterfugissent uel neglexissent, nae! infame inobedientiae scelus et impietissimi erga coelestem ueritatem animi sensum prodidissent. Secundum execrabiles a mendaciorum parente diabolo profectae calumniae et obtreclationes, quibus nostri, ueluti nefandorum criminum autores, perditissimarumque haeresum defensores longe lteque inhumaniter prorsus proscindebantur et diffamabantur, imperarunt **CONFESSORIBVS** nostris hocce scriptoris genus, quae

Iustitia A. C. in sensu praeceptiuo.

ut